HOE LANGER HOE MEER

Lezen:
2 Korinthe 3:18; Filippenzen 1:9-11; 2 Petrus 3:18

Inleiding

“Hoe langer hoe meer” is een bekende uitdrukking. Wij gebruiken haar wanneer iets in de loop van de tijd toeneemt. Dat kan positief zijn, maar ook negatief. Iemand kan bijvoorbeeld steeds geduldiger worden, maar helaas ook steeds meer aan zichzelf gewend raken. In deze studie gaat het over de groei van het geloof en van het christelijke leven.

De Bijbel gebruikt niet letterlijk overal de uitdrukking “hoe langer hoe meer”. Het is een samenvatting van een Bijbelse lijn. Gelovigen worden opgeroepen om te groeien in genade, kennis, liefde, heiligheid en gehoorzaamheid. Die groei is geen verdienste waarmee wij Gods liefde zouden kunnen verdienen. Zij is het werk van Gods genade in ons leven. Wie door het geloof aan Christus verbonden is, blijft niet hetzelfde.

Dat roept belangrijke vragen op. Groeit een christen werkelijk? Waaraan is die groei te herkennen? Waarom gaat die groei soms zo langzaam en onregelmatig? En hoe kunnen wij elkaar daarin als mannen van de gemeente helpen?

Bijbelstudie

In 2 Korinthe 3:18 beschrijft Paulus het christelijke leven als een voortdurende verandering. Wie de heerlijkheid van de Heere aanschouwt, wordt naar dat beeld veranderd. Dat gebeurt “van heerlijkheid tot heerlijkheid”, door de Heilige Geest. Paulus bedoelt niet dat een gelovige zichzelf stap voor stap opwerkt naar een hoger geestelijk niveau. De verandering komt van de Heere. De Geest richt ons op Christus en vormt ons steeds meer naar Zijn beeld.

Daar ligt de kern van het thema. “Hoe langer hoe meer” begint niet bij onze inspanning, maar bij Gods genade. Een christen wordt niet gered omdat hij gegroeid is. Hij groeit omdat hij door Christus gered is. De levensvernieuwing is dus geen voorwaarde om Gods kind te worden, maar een vrucht van het nieuwe leven.

Deze groei is wel werkelijk. Filippenzen 1:9-11 laat zien waarin zij zichtbaar wordt. Paulus bidt dat de liefde van de gemeente steeds meer overvloedig zal zijn, in kennis en alle fijngevoeligheid. Liefde is in de Bijbel geen onbestemde vriendelijkheid. Zij leert onderscheiden wat werkelijk goed is, zodat gelovigen oprecht en zonder aanstoot kunnen leven. Liefde groeit

dus samen met kennis van Gods wil en geestelijk inzicht.

Daarmee wordt duidelijk dat “hoe langer hoe meer” meer betekent dan steeds meer Bijbelkennis verzamelen. Kennis moet het hart en het gedrag bereiken. Wie Gods Woord beter leert kennen, wordt geroepen om ook zorgvuldiger te leven. Het gaat om een leven dat vrucht draagt door Jezus Christus, tot Gods eer. De groei is zichtbaar in keuzes, woorden, omgang met anderen, huwelijk, gezin, werk en gemeente.

In 1 Thessalonicenzen 4:1 schrijft Paulus dat de gelovigen wandelen zoals zij van hem geleerd hebben, en dat zij dit steeds meer moeten doen. Daar klinkt geen tevredenheid met een eenmaal bereikt niveau. Het goede dat al gebeurt, moet verdiept worden. Het is mogelijk dat iemand lange tijd christelijke gewoonten heeft, maar innerlijk weinig vordert. Daarom is het nodig ons telkens opnieuw door Gods Woord te laten onderzoeken. Doen wij wat God vraagt, of alleen wat wij gewend zijn?

2 Petrus 3:18 geeft de korte samenvatting: groei in de genade en kennis van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus. Opvallend is dat genade en kennis bij elkaar horen. Kennis zonder genade kan hoogmoedig maken. Een beroep op genade zonder groei in kennis en gehoorzaamheid kan oppervlakkig worden. De gelovige leert Christus steeds beter kennen en ontdekt tegelijk steeds dieper hoe afhankelijk hij van Hem is.

In die groei wordt de zonde niet minder ernstig, maar leren wij haar juist scherper zien. Een jonge gelovige merkt misschien enkele duidelijke zonden op. Naarmate iemand dichter bij de Heere leeft, ziet hij ook verkeerde motieven, hoogmoed en ongeloof in zijn hart. Dat kan ontmoedigend zijn. Toch hoeft het geen bewijs van achteruitgang te zijn. Meer licht maakt meer vuil zichtbaar. Ware groei brengt daarom niet alleen meer heiligheid, maar ook meer ootmoed en belijdenis.

De Bijbel spreekt ook over een groei die niet vanzelf gaat. In Efeze 4:15 worden wij opgeroepen om, terwijl wij de waarheid in liefde betrachten, in alles toe te groeien naar Christus. Dat vraagt oefening en volharding. De Heere gebruikt daarvoor de middelen die Hij heeft gegeven: de verkondiging van het Woord, het gebed, de sacramenten, de gemeenschap van de gemeente en het onderlinge gesprek. Een christen groeit niet door eigen wilskracht alleen, maar ook niet zonder Gods geboden gehoorzaam te gebruiken.

Het beeld van de wijnstok en de ranken in Johannes 15 maakt duidelijk hoe die groei tot stand komt. Een rank draagt alleen vrucht wanneer zij in de wijnstok blijft. Zo kan een christen alleen vrucht dragen door in Christus te blijven. Dat betekent leven uit Zijn Woord, afhankelijk zijn van Zijn genade en voortdurend tot Hem vluchten. De vrucht komt uiteindelijk van Hem, maar de rank wordt wel geroepen om te blijven.

De groei verloopt niet bij iedereen hetzelfde. Er zijn perioden van snelle ontwikkeling en tijden waarin weinig vooruitgang lijkt te zijn. Ook kunnen er terugvallen zijn. De Bijbel maakt geen ruimte voor gemakzucht, maar wel voor geduld. God laat Zijn werk niet los. Filippenzen 1:6 zegt

dat Hij Die een goed werk in de gelovigen begonnen is, dit ook zal voltooien tot de dag van Jezus Christus. Dat geeft moed aan wie zijn traagheid en zwakheid ziet.

Tegelijk moeten wij ons niet verschuilen achter Gods trouw. De oproepen tot groei zijn echt. Wij worden geroepen om de zonde te doden, te bidden, Gods geboden te bewaren en de ander lief te hebben. In 1 Timotheüs 4:7-8 gaat het over oefening in godsvrucht. Zoals lichamelijke oefening inspanning vraagt, vraagt geestelijke groei aandacht en volharding. Niet om Gods gunst te kopen, maar omdat wij Hem liefhebben en naar Zijn wil willen leven.

“Hoe langer hoe meer” betekent ten slotte niet dat wij op aarde volmaakt worden. De volmaaktheid komt pas bij Christus’ wederkomst. Wel mag er een duidelijke richting zijn: weg van de zonde en toe naar Christus. Soms is die vooruitgang vooral zichtbaar in een groeiend verlangen naar Gods Woord, in sneller schuld belijden, in meer geduld met anderen of in een dieper gebedsleven. De maatstaf is niet vergelijking met andere mensen, maar de gestalte van Christus.

Dat maakt dit thema persoonlijk en praktisch. U mag uzelf

Gespreksvragen

word ik werkelijk meer als Christus? Neemt de liefde toe? Word ik eerlijker over mijn zonde? Zoek ik meer mijn kracht in Gods genade? En helpt mijn leven anderen om de Heere te dienen? Wie deze vragen ernstig stelt, hoeft niet moedeloos te worden. De Heere roept niet alleen tot groei; Hij werkt die groei ook door Zijn Geest.

VRAGEN:
1. Wat bedoelen wij met de uitdrukking “hoe langer hoe meer” in het geestelijke leven?
2. Waarom begint geestelijke groei bij Gods genade en niet bij menselijke inspanning?
3. Welke verbinding legt Filippenzen 1:9-11 tussen liefde, kennis en levenswandel?
4. Waaraan kan geestelijke groei in het dagelijks leven herkenbaar worden?
5. Waarom kan een groeiend zicht op de zonde toch een teken van geestelijke vooruitgang zijn?
6. Welke plaats hebben Woord, gebed en gemeente in het groeien van een christen?
7. Hoe voorkomt Johannes 15 dat wij geestelijke groei als een eigen prestatie gaan zien?
8. Welke concrete stap kunt u zetten om deze week meer naar Christus toe te groeien?